

DURE OLIJVEN

Komische eenakter

door

SVEN BOKHOVE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DURE OLIJVEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **SVEN BOKHOVE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2025 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Miranda Duifmans - vrouw des huizes. Ze is een gevierd actrice.

Siny Pekela - vriendin van Miranda, die tijdelijk bij haar logeert.

Renée - agent. Het is haar eerste dag waarop ze zelfstandig aan het werk is. (Kan ook door een man gespeeld worden.)

Albert de Groot - oude vriend van Siny.

Tom Walkman - toneelregisseur.

DECOR:

De huiskamer van Miranda Duifmans vormt het decor van dit toneelstuk. Links kan men op en af naar de hal/voordeur en rechts kan men op en af naar de tuin. Mocht de locatie waar het stuk gespeeld wordt zich hier echter niet voor lenen, dan valt daar wel een mouw aan te passen.

In Miranda's huiskamer staat een heerlijke fauteuil en een bankje met een mooie salontafel. Het oogt allemaal redelijk chic. Het is aangekleed met schilderijtjes etc.

(Het doek gaat open. We zien Miranda op het podium. Ze leest een script. Er staat een pot thee op tafel. Ze schenkt wat voor zichzelf in. Neemt een slok en spuugt het meteen weer uit. Dan wordt er aangebeld.)

MIRANDA: Anneke, er wordt gebeld! Doe jij de deur even open? *(geen reactie)* Anneke, er staat iemand voor de deur! *(weer geen reactie)* Ach natuurlijk. Anneke is er niet! Ze is met vakantie. *(weer de deurbel)* Dat is nu toch onhandig, want de gast die nu aanbelt, moet toch worden binnengelaten. Hoe los ik dat nu op? *(denkt even diep na)* Ik weet het! Ik zal de deur zelf openen. *(staat op, opent de deur en Siny komt bepakt en bezakt met een flinke koffer binnen)*

SINY: Miranda, meisje! Daar ben ik dan. *(ze groeten elkaar met drie zoenen)* Wat enig om je weer te zien!

MIRANDA: Hartelijk welkom, Siny! Heel fijn dat je er bent. Kom binnen. Wil je wat drinken? *(ze nemen plaats)*

SINY: Nou graag, Miranda. Een kopje koffie zal wel smaken na de lange reis.

(Miranda rinkelt met haar belletje)

MIRANDA: Anneke! Koffie alsjeblieft. *(tot Siny)* Heb je een goede reis gehad?

SINY: Ja, dat kan je wel zeggen! De bus, de trein én de tram... ze reden allemaal op tijd. Al met al was het slechts drie uur, van deur tot deur.

MIRANDA: Ach, ben je met het *(spreek het uit alsof het een vies woord is)* openbaar vervoer gekomen? Had ik dat geweten, dan had ik mijn chauffeur toch gestuurd!

SINY: Meisje, doe niet zo mal! Ik reis juist graag met het openbaar vervoer. Ik ontmoet vaak zulke leuke mensen onderweg!

(Miranda trekt nog steeds een vies gezicht)

MIRANDA: Wel, ieder z'n ding, zullen we maar zeggen. *(kijkt geïrriteerd om)* Waar blijft Anneke nou met de koffie?

SINY: Nu kan ik me heel sterk vergissen, maar ik dacht dat dat nu juist één van de redenen was waarom ik hier ben. Je dienstbode was toch met vakantie?

MIRANDA: Och natuurlijk! Wat stom van me. Je moet het me maar niet kwalijk nemen. Ik ben intussen zo gewend aan m'n

personeel, dat ik steeds vergeet dat mijn beste Anneke nu twee weken vakantie heeft.

SINY: Maar goed, daarvoor ben ik er nu dus! Zal ik dan maar even koffie voor ons zetten?

MIRANDA: Ben je gek? Jouw werkzaamheden beginnen morgen pas. Ik doe het wel even. Zet jij ondertussen je spullen maar boven neer. Je hebt de gehele derde verdieping tot je beschikking. Uiteraard met eigen badkamer.

SINY: Wat een luxe, dat heb ik thuis niet!

MIRANDA: Geen eigen badkamer?

SINY: Nee, geen derde verdieping. Dan ben ik zo terug! *(af)*

MIRANDA: *(tot zichzelf, dan wel tot het publiek)* Die Siny, nog net zo energiek als altijd. Ze was de beste vriendin van mijn wijlen moeder, dus ik ken haar al heel mijn leven. Ik ben blij dat zij mijn vaste dienstbode wil vervangen in de vakantie. Al kan ik me niet herinneren dat Siny vroeger al in de huishouding heeft gewerkt... *(denkt diep na)* Nu ik erover nadenk, wat deed zij ook weer voor de kost?

(Er wordt aangebeld. Miranda schrikt op uit haar gedachten)

Weer die bel! *(roept uit gewoonte)* Anneke! Ach nee... nu doe ik het weer! Juist, ik doe zelf wel weer open. *(vanaf achter)* Goedemiddag meneer, komt u verder. *(Miranda en Albert komen op. Albert kijkt om zich heen)*

ALBERT: Goedemiddag mevrouw, neemt u mij niet kwalijk dat ik u stoort.

MIRANDA: Geen enkel probleem. Kan ik iets voor u betekenen?

ALBERT: *(nog druk om zich heen kijkend)* Ik heb vernomen dat een oud-collega van mij woonachtig is op dit adres.

MIRANDA: Een oud-collega, zegt u?

ALBERT: Ja, we hebben allebei lesgegeven op de oude mulo, later de mavo. Maar zo te zien, is ze er niet. U woont hier alleen?

MIRANDA: Ja. Dat wil zeggen, mijn dienstbode woont boven, maar zij is nu met vakantie. Zij moet echter nog veertig worden, dus ik vrees dat zij niet heeft lesgegeven op de mulo.

ALBERT: Nee, ik schat in dat de vrouw die ik zoek wel boven de zeventig is.

MIRANDA: Dus dan kan ik het ook niet zijn.

ALBERT: Nou, boven de tachtig zou ook kunnen.

MIRANDA: Wel heb ik ooit meneer eh... *(realiseert zich dat ze elkaars naam nog niet kennen)*

ALBERT: De Groot. Albert de Groot, aangenaam.

MIRANDA: Zo aangenaam vind ik het niet, meneer De Groot! Durft u wel? Een vrouw zó te beledigen. Mijn naam is Miranda Duifmans en ik ben nog niet eens vijftig!

ALBERT: Vergeeft u mij mijn slechte humor, mevrouw Duifmans. Ik wilde u niet beledigen, mijn excuses. Het zit zo: ik ben nogal nerveus. Vanavond is er een reünie van de mulo en ik had gehoopt mijn oud-collega hier te treffen. Dat is toch spannend, na al die jaren.

MIRANDA: Ach weet u, meneer De Groot...

ALBERT: Nee, mevrouw Duifmans.

MIRANDA: Dat interesseert me nu echt geen ene moer! U bent overduidelijk aan het verkeerde adres. En voor u nog meer beledigingen maakt *(wijst)*, daar is de deur! Tot ziens!

ALBERT: Dat klinkt niet zo vriendelijk. Ik ga! *(af)*

MIRANDA: En dat klinkt mij dan weer als muziek in de oren. Tabee! *(gaat koffie zetten)*

Pff... wat denkt zo'n man wel. Verkeerd aanbellen, dat kan gebeuren. Maar vervolgens doen alsof ik een bejaarde tachtigplusser ben... tsss. Goed... ik ben misschien stiekem al wél vijftig geweest, maar de tachtig tik ik nog lang niet aan!

(Siny komt op in dienstbodekleding)

SINY: Kind, wat een prachtige etage heb ik daarboven! Het is bijna groter dan mijn eigen huis in Groningen. En wat een prachtig uitzicht over de stad. Echt schitterend!

MIRANDA: Je hebt je werkkleding al aan, zie ik. En dat terwijl je morgen pas begint.

SINY: Ja, ik wilde het graag even passen. Zeg, had je zonet bezoek?

MIRANDA: Ja. Een heel vaag type. Hij zocht iemand, een oud-collega geloof ik.

SINY: Nee toch, wie dan?!

MIRANDA: Hij heeft geen naam genoemd. Maar het ging om iemand van de mulo.

SINY: Kind, néé toch!

MIRANDA: Ja, dat moet wel een ouwe doos zijn, die hij zoekt.

SINY: Zeg hallo hé! Was dat toevallig Albert de Groot?

MIRANDA: Ga je me nu vertellen dat je hem kent?

SINY: En of ik hem ken! Albert, hij heeft jarenlang Nederlands onderwezen op de oude mulo. Hij was verzot op gedichten en hij kon ze zo prachtig voordragen. Gut kind, er was één gedichtje dat hij elke week voordroeg, over Groningen. Iets van... "Groningen, juweel van 't noorden, Groningen, m'n eigen..." Ja, hoe ging 'ie nu ook weer verder?

MIRANDA: Op mij kwam 'ie niet zo sympathiek over.

SINY: Ik kan het me niet voorstellen. Maar waar heb je 'm gelaten?

MIRANDA: Ik heb hem eruit gezet, de brutale aap! Hij zei dat ik er wel uitzag alsof ik tachtig ben! Tachtig!

SINY: *(begint te lachen)* Oh, de grappenmaker toch! Tachtig is prachtig! Er ging vroeger geen pauze voorbij of hij hield me niet voor de gek!

MIRANDA: Waar heb je het nu over? Waar ken je die man van?

SINY: Dat zei ik toch! Van de oude mulo. Hij gaf Nederlands en ik gaf Engels. Het is alweer a long time ago, maar het waren gouden tijden.

MIRANDA: Goh Siny, ik wist helemaal niet dat jij voor de klas had gestaan.

SINY: Ja... ik was een van de eerste vrouwen in Groningen die mocht studeren. We woonden praktisch naast de faculteit der letteren, daarom stond mijn vader het toe. Maar ja... toen ik eenmaal trouwde was mijn onderwijscarrière voorbij. Zo ging dat toen. Daarna heb ik alleen nog maar Engels gesproken op de tennisbaan.

MIRANDA: Op de tennisbaan?

SINY: Ja, daar is de bal toch altijd *in* of *out*. Die Albert toch... drie jaar lang zat mijn lokaal tegenover dat van hem. Ik heb nog veel aan hem gedacht.

MIRANDA: Dat klinkt haast alsof je een oogje op 'm hebt.

SINY: Ach welnee! Het was gewoon een heel fijne collega. Met z'n volle bos haar en z'n afgetrainde lichaam. (*Miranda kijkt bedenkelijk*)

MIRANDA: Maar ik begrijp dus dat hij voor jou kwam.

SINY: Ja! Vanavond is er een reünie van de mulo, voor oud-docenten. Omdat ik al zolang uit dienst ben, heb ik geen officiële uitnodiging gehad, maar Albert heeft me persoonlijk uitgenodigd.

MIRANDA: Had 'ie je gebeld?

SINY: Nee, geschreven. Naar m'n adres in Groningen. Ik had aangegeven dat ik dit weekend hier zou zijn en dus niet kon. Maar hij schreef terug dat het geen probleem was. Hij zou het regelen.

MIRANDA: Goh... dat 'ie dan vanuit Groningen helemaal hiernaartoe is gekomen. Dat is toch veelzeggend. Het spijt me voor je dat ik hem de deur heb gewezen. Maar hij was echt hondsbrutaal!

SINY: Volgens mij is hij de laatste jaren van zijn carrière rector geweest van de school... dus dan ben je het niet meer zo gewend om gecorrigeerd te worden. Nou ja, wie weet duikt ie later vanavond wel weer op!

MIRANDA: Ik hoop het voor je, Siny. Zeg, moet je luisteren. Wil je nog een paar kleine boodschapjes voor me doen? Ik ontvang later vanmiddag de regisseur van toneelgroep Nuttig Genoeg en ik wil graag de nodige hapjes en drankjes in huis hebben. Het is nogal een belangrijke bespreking voor me.

SINY: Maar natuurlijk, m'n lieve kind. Zeg het maar!

MIRANDA: Hier heb je het lijstje. En hier de autosleutel, want je waagt het niet om met 'dat openbaar vervoer' naar de winkel te gaan.

SINY: Maar Miranda, de supermarkt bevindt zich aan het eind van de straat!

MIRANDA: Precies, hélemaal aan het einde. Je kan het nog maar nét zien vanuit het raam. Dus vooruit, stap de auto in, en zorg dat je terug bent voor de regisseur er is.

SINY: Tot uw dienst! (*af*)

MIRANDA: (*tot zichzelf, dan wel tot het publiek*) Die Siny... ik weet eigenlijk niet eens of ze wel een rijbewijs heeft. Gelukkig is het alleen maar rechtdoor naar de winkel. (*staat op, loopt richting de*

spiegel) Ik moet wel goed voor de dag komen als de regisseur van toneelgroep Nuttig Genoeg zo voor de deur staat. (*bewust tot het publiek*) Ja, ik heb het jullie niet verteld, want ik ging ervan uit dat jullie me wel herkenden, maar ik ben dus dé Miranda Duifmans. Een gevierd actrice in de Nederlandse toneel- en filmwereld! Ik vermoed dat regisseur Tom Walkman mij vanavond de hoofdrol in zijn nieuwe toneelstuk gaat aanbieden.

(Siny komt op met goed gevulde boodschappentassen)

MIRANDA: Siny, daar ben je weer! Dat is wel héél snel.

SINY: 't Is één schot gas en je bent er! En dat zelf scannen is ook zo handig. Dan hoef je helemaal niet in de rij te staan bij de kassa.

MIRANDA: Ja, dat is iets van de laatste jaren hè. Wat was de schade?

SINY: Ik heb geen schade gereden! Heus niet!

MIRANDA: Nee, ik bedoel: wat heeft het gekost?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto